

บทที่ 1

บทนำ

1.1 บทนำ

เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2537 สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแก่น้อย อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และทรงทราบถึงปัญหาการขาดแคลนไม้พื้นของเกษตรกรในพื้นที่ จึงโปรดให้มีการปลูกปาไม้โตเร็วขึ้นเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับใช้ในครัวเรือนของเกษตรกร โดยทรงรับเป็นองค์อุปถัมภ์โครงการป่าชาวบ้านฯ ของมูลนิธิโครงการหลวง และตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 เป็นต้นมา มูลนิธิโครงการหลวงได้ดำเนินการส่งเสริมให้เกษตรกรในพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงปลูกปาไม้โตเร็วนั้นที่ทำกินของเกษตรกร โดยเกษตรกรเป็นผู้ปลูก ดูแลรักษาไม้ที่ปลูกเอง และสามารถตัดฟันไม้มาใช้ประโยชน์ได้โดยอิสระ

สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (สวพส.) องค์การมหาชนได้เล็งเห็นความสำคัญดังกล่าวจึงได้ดำเนินโครงการศึกษานิคมไม้และการใช้ประโยชน์เพื่อการปลูกป่าชาวบ้านขึ้นในปี พ.ศ. 2559 เพื่อศึกษานิคมไม้ที่สามารถนำมาใช้ในการส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกภายในโครงการป่าชาวบ้านฯ สำหรับให้เกษตรกรผู้ปลูกไม้ใช้สอยในชีวิตประจำวัน เมื่อเหลือใช้สามารถแปรรูปจำหน่ายเป็นรายได้เสริมของครัวเรือน ไม่ต้องบุกรุกตัดป่าไม้ธรรมชาติ และสามารถอนุรักษ์พื้นที่ฟูแลงตันน้ำลำธารในพื้นที่ให้กลับมามีความอุดมสมบูรณ์ต่อไปโดยยึดหลักการดำเนินงานตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดช มหาราช บรมนาถบพิตร เกี่ยวกับการปลูกป่า 3 อย่าง ประโยชน์ 4 อย่าง ผลการดำเนินงานได้สำรวจความต้องการและคัดเลือกชนิดไม้ที่เหมาะสมเพื่อปลูกทดสอบในพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวง 9 แห่ง ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยได้แบ่งกลุ่มพื้นที่ของศูนย์พัฒนาโครงการหลวงออกเป็น 3 กลุ่ม ตามระดับความสูงประกอบด้วย พื้นที่สูงค่อนข้างต่ำ (400-800 เมตร) ได้แก่ ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่ทาเนื่อหินอ่อนเชี่ยว และหมอกล้าม พื้นที่สูงปานกลาง (800-1,000 เมตร) ได้แก่ ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงป่าเมือง หุ่งหลวง และแก่น้อย และพื้นที่สูงค่อนข้างมาก (มากกว่า 1,000 เมตร) ได้แก่ ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงขุนวาง แม่แซ และสถานีเกษตรทดลองอ่างขาง นอกจากนี้ได้คัดเลือกพื้นที่ตัวแทนแต่ละระดับความสูง 3 แห่ง ได้แก่ ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่ทาเนื่อหินอ่อน หุ่งหลวง และแม่แซ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีป่าชุมชน หรือป่าธรรมชาติที่ชาวบ้านมีการเข้าไปใช้ประโยชน์ ในการสำรวจความต้องการใช้ไม้ของชุมชน พร้อมกับได้คัดเลือกชนิดไม้ร่วมกับตัวแทนชาวบ้าน พบว่า การคัดเลือกชนิดไม้ที่เหมาะสมสำหรับนำมาปลูกทดสอบควรให้ความสำคัญกับชนิดไม้พื้นและไม้ใช้สอยในครัวเรือนมากกว่าไม้กินได้หรือหากเป็นไม้กินได้ก็ควรเป็นชนิดไม้ที่ตลาดมีความต้องการ โดยเฉพาะไม้ที่มีประโยชน์ 2 อย่างขึ้นไป ในการปลูกป่า 3 อย่าง ประโยชน์ 4 อย่างนั้น อธิบายลักษณะของไม้ทั้ง 3 อย่าง คือ (1) ไม้ใช้สอยและเศรษฐกิจ (2) ไม้พื้นเชื้อเพลิงของชุมชน (3) ไม้อาหาร หรือไม้กินได้ และไม้ทั้ง 3 อย่าง เมื่อปลูกไปแล้วจะก่อให้เกิดประโยชน์ 4 อย่าง คือ (1) นำไปม้าใช้สอยได้อย่าง

ไม่ขาดแคลน (2) นำมาใช้ประโยชน์เป็นเชือเพลิงของชุมชน (3) นำมาใช้เป็นพืชอาหารและสมุนไพร และ (4) การฟื้นฟูสภาพป่าไม้

ในปี พ.ศ. 2560-2562 ได้คัดเลือกชนิดไม้ท้องถิ่นเพื่อปลูกทดสอบการเติบโตในแต่ละพื้นที่ โดยมีเกณฑ์การคัดเลือก ดังนี้ (1) เป็นพันธุ์ไม้ท้องถิ่น (2) สามารถжив์ได้ในแต่ละระดับความสูงของพื้นที่ (3) ชุมชนมีความต้องการใช้ประโยชน์ และ (4) สามารถนำไปใช้ประโยชน์ตั้งแต่ 2 อย่างขึ้นไป ในพื้นที่ 3 ระดับความสูง และได้เพิ่มเติมชนิดไม้อ肯นิ่งชนิดที่มูลนิธิโครงสร้างต้องการให้ปลูกทดสอบเพิ่มเติม ได้แก่ เก้าลัด ซึ่งเป็นไม้ที่มีโอกาสทางเศรษฐกิจ โดยชนิดไม้ที่มีศักยภาพในการนำไปปลูกทดสอบการเติบโตในพื้นที่สูง ค่อนข้างต่ำ (400-800 เมตร ที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่ท่า恒) ได้แก่ แดง มนตาดอย (ชาวบ้านในพื้นที่เรียกว่า มนตาดอย) มะขามป้อม มะข่วน และเก้าลัด พบว่า แดงและมะขามป้อมมีอัตราการรอดตายดี โดยมนตาดอย มะขามป้อม และแดง มีการเติบโตดีกว่าชนิดอื่น พื้นที่สูงปานกลาง (800-1,000 เมตร ที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงทุ่งหลวง) ได้แก่ มนตาดอย กำลังเสือโครง มะขามป้อม ลำพูป่า และเก้าลัด พบว่า ลำพูป่า มะขามป้อม และมนตาดอย มีอัตราการรอดตายดี โดยลำพูป่า กำลังเสือโครง และมนตาดอย มีการเติบโตดีกว่าชนิดอื่น ส่วนพื้นที่สูงค่อนข้างมาก (มากกว่า 1,000 เมตร ที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่แย) ได้แก่ มนตาดอย ก่อเดือย มะขามป้อม กำลังเสือโครง และเก้าลัด พบว่าเกือบทุกชนิดมีอัตราการรอดตายดี ยกเว้น เก้าลัดที่มีอัตราการรอดตายค่อนข้างต่ำ โดยกำลังเสือโครง มะขามป้อม และมนตาดอย มีการเติบโตดีกว่าชนิดอื่น

นอกจากนี้ได้สำรวจและประเมินผลการเก็บเมล็ดไม้ที่มีศักยภาพในพื้นที่ป่าที่ชุมชนมีการเข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ตั้งแต่ล่าม แล้วได้ทดสอบเมล็ดไม้ ซึ่งเป็นกระบวนการตรวจสอบคุณภาพของเมล็ด มีเป้าหมายทั้งหมดจำนวน 9 ชนิด ได้แก่ แดง ลำพูป่า เก้าลัด มะขามป้อม ก่อเดือย มะข่วน กำลังเสือโครง ทะโล้ และมนตาดอย ได้ดำเนินการไปแล้วทั้ง 9 ชนิด ผลการทดสอบ พบว่า ก่อเดือย แดง ลำพูป่า เก้าลัด มะขามป้อม มะข่วน กำลังเสือโครง ทะโล้ และมนตาดอย มีอัตราการออกในช่วงระยะเวลา 30 วัน เฉลี่ยร้อยละ 85.5, 79.5, 66.0, 55.5, 37.0, 14.8, 7.0, 5.0 และ 5.0 ตามลำดับ รวมถึงได้ศึกษาวัสดุ เพาะชำเพื่อการผลิตกล้าไม้คุณภาพดี ทั้ง 9 ชนิด ได้ดำเนินการไปแล้วจำนวน 7 ชนิด ได้แก่ มะขามป้อม เก้าลัด แดง มะข่วน ก่อเดือย ลำพูป่า และทะโล้ พบว่าวัสดุเพาะชำที่เหมาะสมกับการเติบโตของกล้าไม้ คือ ตินป่าไม้ ยกเว้นทะโล้ที่ต้องเพาะชำในดินป่าไม้ผสมชัยมะพร้าว สำหรับคุณสมบัติเชิงกลและพลังงานของไม้ ท้องถิ่นมีเป้าหมายทั้งหมดจำนวน 8 ชนิด ได้แก่ แดง มะขามป้อม มนตาดอย ทะโล้ กำลังเสือโครง มะข่วน ลำพูป่า และก่อเดือย ได้ดำเนินการไปแล้วทั้ง 8 ชนิด พบว่าแดงเป็นไม้เนื้อแข็งมีความทนทานตามธรรมชาติสูง เหมาะแก่การใช้ประโยชน์เป็นโครงสร้างรับแรง เช่น พื้น รอด ตง คาน ฯลฯ ไม่จำเป็นต้องรักษาเนื้อไม้ด้วยสารเคมีส่วนมะขามป้อม ทะโล้ มนตาดอย และก่อเดือยเป็นไม้เนื้อแข็งปานกลางมีความทนทานตามธรรมชาติต่ำ ถ้าทำการรักษาเนื้อไม้ด้วยสารเคมีจะสามารถใช้ประโยชน์เป็นโครงสร้างรับแรงได้ สำหรับกำลังเสือโครง มะข่วน และลำพูป่าเป็นไม้เนื้อแข็งมีความทนทานตามธรรมชาติต่ำไม่เหมาะสมแก่การใช้เป็นไม้โครงสร้างรับแรง แต่สามารถใช้ผลิตเป็นเฟอร์นิเจอร์หรือของที่ระลึกได้โดยต้องผ่านการรักษาเนื้อไม้ด้วยสารเคมี อย่างไรก็ตาม เชษไม้ ปลายไม้ รวมทั้งขี้เลือยของไม้ทั้ง 8 ชนิด สามารถนำมาใช้ทำฟืนได้

ดังนั้น ในปี พ.ศ. 2563 เป็นการดำเนินงานต่อเนื่องจากปีที่ผ่านมา ประกอบด้วย (1) การติดตาม การเติบโตของไม้แต่ละชนิดในแปลงทดสอบที่อายุ 3 ปี (2) การศึกษาวิธีการผลิตกล้าไม้ที่มีคุณภาพเพิ่มเติม จำนวน 2 ชนิด ได้แก่ มนตาดอยและกำลังเสือโคร่ง และ (3) การวิเคราะห์ ประมาณผล และสรุปผลการวิจัย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559-2563 ตามกรอบการดำเนินงานของโครงการวิจัย เพื่อให้ได้ข้อมูลชนิดใหม่ที่เหมาะสม ในพื้นที่แต่ละระดับความสูง และการนำไปส่งเสริมปลูกในโครงการป่าชาวบ้านฯ ตามแนวพระราชดำริเกี่ยวกับ การปลูกป่า 3 อย่าง ประโยชน์ 4 อย่างต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาการเติบโตของชนิดไม้ท้องถิ่นและไม้ที่มีศักยภาพในแต่ละระดับความสูงของพื้นที่โครงการ หลวง
- 1.2.2 เพื่อศึกษาวิธีการผลิตกล้าไม้ที่มีศักยภาพในการส่งเสริมเพื่อการปลูกป่าชาวบ้าน
- 1.2.3 เพื่อสรุปผลการศึกษาชนิดไม้ที่มีศักยภาพและเหมาะสมสำหรับนำไปส่งเสริมปลูกในโครงการ ป่าชาวบ้านฯ

1.3 ขอบเขตการศึกษา

- 1.3.1 การศึกษาการเติบโตของชนิดไม้ท้องถิ่นและไม้ที่มีศักยภาพที่ปลูกทดสอบในปี พ.ศ. 2560 ในพื้นที่โครงการหลวงใน 3 ระดับความสูง จำนวน 5 ชนิด (แต่ละระดับความสูงมีชนิดไม้ซ้ำกัน) โดยบันทึกข้อมูลการเติบโตและอัตราการลดตายของชนิดไม้ตั้งกล่าวทุกๆ 6 เดือน นับจากวันปลูก
- 1.3.2 การศึกษาวิธีการผลิตกล้าไม้เพิ่มเติม โดยไม้ซ้ำชนิดไม้กับปี พ.ศ. 2560-2562 จำนวน 2 ชนิด ได้แก่ มนตาดอยและกำลังเสือโคร่ง โดยการศึกษาวัสดุเพาะชำที่เหมาะสมเพื่อการผลิตกล้าไม้คุณภาพดี
- 1.3.3 การวิเคราะห์ ประมาณผล และสรุปผลการวิจัยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559-2563 ตามกรอบ การดำเนินงานของโครงการวิจัย ประกอบด้วย
 - 1) การศึกษาการเติบโตของชนิดไม้ที่มีศักยภาพในพื้นที่โครงการหลวง 3 ระดับความสูง
 - 2) การสำรวจและคัดเลือกแม้มีไม้ที่มีศักยภาพในพื้นที่โครงการหลวง 3 ระดับความสูง
 - 3) การศึกษาคุณภาพเมล็ดไม้และวิธีการผลิตกล้าไม้ที่มีศักยภาพในการส่งเสริมเพื่อการปลูก ป่าชาวบ้าน
 - 4) การศึกษาคุณสมบัติเชิงกลและพลังงาน รวมทั้งแนวทางการใช้ประโยชน์ของไม้เพื่อการใช้สอย